

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714207273
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6714207273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobkyne: O. B., nar. XX. marca XXXX, bytom Z. O. XX, XXX XX I. Z., zastúpená: Mgr. Katarínou Milanskou, advokátkou, so sídlom Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen proti žalovanému: X. O., nar. 1. marca XXXX, bytom Z. O. XXX, XXX XX I. Z., zastúpený JUDr. Ľubicou Flíderovou, advokátkou, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva a odstránenie následkov protiprávneho stavu a zaplatenie sumy 236,-Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 8C/84/2014-303 zo dňa 27. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (výrok IV.) mení tak, že žiadnej zo strán náhradu trov prvoinštančného konania **n e p r i z n á v a .**

III. Žalobkyňa **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré je jej žalovaný **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 8C/84/2014-303 zo dňa 27. marca 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vnášania odpadu rôzneho pôvodu a druhu na parcelu registra A. č. XXX - nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O. zapísanej na LV č. XXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobkyne v 1/2-ici (prvá výroková veta), žalovanému uložil povinnosť zdržať sa užívania parcely D. č. XXX/XX vedenej ako trvalé trávnaté porasty o výmere 3074 m² zapísané v evidencii Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor, obec Z. O., katastrálne územie Z. O. zapísané na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne v podiele 1/1, na ktorej má žalovaný umiestnené zariadenie, tzv. elektrické oplotenie za hranicou parcely označenou v teréne podľa vytyčovacieho náčrtu vypracovaného dňa 22.05.2017 H.. V. V., autorizačne overeným H.. O. W. a súčasne žalovanému uložil povinnosť túto časť parcely vypratať a to odstránením tohto elektrického oplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (druhá výroková veta). Žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 236,-Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (tretia výroková veta). O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (štvrtá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa podaným návrhom, ktorého zmena bola naposledy pripustená uznesením č.k. 8C/84/2014-187 zo dňa 15.03.2018, domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vnášania odpadu rôzneho pôvodu a druhu na parcelu registra A. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobkyne v 1/2, zdržať sa užívania časti parcely registra CKN č. XXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere 3074 m², vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne v podiele 1/1 a súčasne neoprávnene užívanú časť parcely vydať žalobkyni do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 236,-Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.11.2018 žalobkyňa spresnila druhý žalobný návrh tak, že žalovanému žiadala uložiť povinnosť zdržať sa užívania parcely D. č. XXX/XX, trvalé trávnaté porasty o výmere 3074 m² v evidencii Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor, obec Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísané na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne v podiele 1/1, na ktorej má žalovaný umiestnené zariadenie tzv. elektrické oplatenie (ďalej v texte aj „oplôtok“) za hranicou parcely označenou v teréne podľa vytyčovacieho náčrtu vypracovaného dňa 22.05.2017 H.. V. V., autorizačne overeného H.. O. W. a súčasne je povinný túto časť parcely vypratať a to odstránením tohto elektrického oplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2 Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných v katastrálnom území Z. O. na LV č. XXX parcela A. č. XXX o celkovej výmere 2626 m² vedená ako trvalé trávnaté porasty o veľkosti podielu 1/2-ica v pomere k celku a nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX D. parcela č. XXX/XX o výmere 94 m², D. parcela č. XXX/XX o výmere XXXX m². Žalovaný je vlastníkom parcely zapísanej na LV č. XXX parcela č. XXX o výmere 6109 m² v podiele 2/9 vedená ako orná pôda. Vlastníkom súvisiacej parcely č. XXX zapísanej na LV č. XXX je Slovenský pozemkový fond (ďalej v texte len „parcela č. XXX“, „parcela č. XXX“, „parcela č. XXX/XX“ a „parcela č. XXX“). Argumentovala tým, že na parcele č. XXX a č. XXX bola prirodzene vytvorená priekopa na odtok povrchovej vody tzv. jarok, ktorá prirodzene bránila tomu, aby nedochádzalo k záplave, okrem iných parciel č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/X a XXX/X, ktorých je žalobkyňa výlučnou alebo podielovou spoluvlastníčkou. Žalovaný uvedenú priekopu zaplnil a zaplňa odpadom rôzneho druhu, aby túto priekopu prikryl zeminou. Nad uvedenou priekopou vytvoril žalovaný novú priekopu, ktorá odvádza dažďovú vodu len z jednej strany okolitých nehnuteľností, avšak dažďová voda z druhej strany okolitých nehnuteľností tečie po povrchu okolitých nehnuteľností a podmáča terén na parcele č. XXX a č. XXX/X. Na základe tejto činnosti je odtok vody v súčasnosti zamedzený. Žalovaný vytrhol aj lomový bod určujúci hranicu pozemkov na parcele č. XXX/XX a č. XXX, ktorých žalovaný nie je vlastníkom a vstupom na pozemok vlastníkov nehnuteľností neoprávnene zasiahol do vlastníckeho práva žalobkyne a Slovenského pozemkového fondu. Dňa 03.09.2007 žalobkyňa vyzvala žalovaného, aby sa zdržal ďalšieho návozu odpadu rôzneho druhu a zeminy na parcelu č. XXX a aby túto zeminu odstránil tak, aby táto priekopa, ktorá bola zaplnená odpadom a zeminou bola obnovená a plne funkčná. Žalovaný na túto výzvu reagoval listom zo dňa 12.09.2007, v ktorom uviedol, že on nenavozil odpad, a preto nemá čo uviesť do pôvodného stavu a tiež odmietol vytyčiť hranice pozemkov medzi parcelou č. XXX/XX a parcelou č. XXX, nakoľko on tieto lomové body nevytrhol. Pripustenie zmeny návrhu ohľadom zapltenia sumy 236,-Eur žalobkyňa odôvodnila tým, že na základe vytyčovacieho náčrtu č. XXX zo dňa 25.05.2015, opätovne vytyčila hranicu k pozemkom medzi parcelou č. XXX/X, parcelou č. XXX, parcelou č. XXX/XX a parcelou č. XXX a parcelou č. XXX, katastrálne územie Z. O., pričom za uvedenú službu uhradila sumu 236,60 Eur. S poukazom na uvedené navrhla pripustiť zmenu žaloby tak, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyni škodu vo výške 236,- Eur.

1.3 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 3 ods. 1, § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1, 3, § 415, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1, 2, § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „C.s.p.“). Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval, že predmetom konania (po dispozičných úkonoch žalobkyne), sú tri žalobné petity, a to uloženie povinnosti zdržať sa vnášania odpadu rôzneho pôvodu na parcelu č. XXX (prvý žalobný petit), povinnosť žalovaného zdržať sa užívať časť parcely č. XXX/XX a zároveň tú časť, ktorá je neoprávnene užívaná aj vypratať odstránením elektrického oplatenia (druhý žalobný petit) a zapltenie sumy 236,-Eur, ktorá predstavuje náhradu škody spôsobenú odstránením vyznačených lomových bodov nachádzajúcich sa medzi parcelami žalobkyne a žalovaného (tretí žalobný petit).

1.4 Prvý výrok napadnutého rozsudku súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 126 ods. 1 a § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že žalovaný vnášal odpad rôzneho pôvodu a druhu na parcelu žalobkyne súd prvej inštancie nepovažoval medzi stranami sporu za spornú, nakoľko aj v rámci obhliadky na mieste samom zistil, že žalovaným bol vnášaný odpad rôzneho druhu na časť parcely žalobkyne. Ako dôkaz o tom považoval aj vyhlásenie Q. S. zo dňa 12.09.2016, v ktorom tento uviedol, že navážanie konáriny žalovaným, ktorým žalovaný vyrovnáva terén v snahe zamedziť neustálemu odplavovaniu ornice z parcely č. XXX, on ako podielový spoluvlastník uvedenej parcely nepovažuje ako zásah do jeho vlastníckeho práva. Túto skutočnosť na pojednávaní konanom dňa 27.05.2015, ako aj vo vyjadrení zo dňa 20.04.2016 potvrdil aj samotný žalovaný. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalovaný neoprávneným spôsobom zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne. Žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa vykonávala takú činnosť, ktorá by oprávňovala žalovaného na navážanie odpadu na jej pozemok. K tvrdeniu žalovaného o tom, že kedysi na pozemku žalobkyne bola vytvorená brázda, ktorú on v súčasnosti zapíňa, súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že táto brázda už bola urobená dávno predtým, ako žalovaný začal užívať predmetnú parcelu ako spoluvlastník. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalovaný nepreukázal v akom rozsahu by dochádzalo ku škodám na jeho parcele, teda že by dochádzalo k odplavovaniu ornice a rovnako nepreukázal, že odplavovaniu ornice je možné zabrániť výlučne zásahom do vlastníckeho práva žalobkyne a to navážením odpadu na časť jej parcely. Pisomné vyhlásenie Q. S. zo dňa 12.09.2016 súd prvej inštancie vyhodnotil ako právne bezvýznamné vzhľadom na dohodu uzavretú medzi žalobkyňou, X. S. a Q. Kučerom, t.j. medzi spoluvlastníkmi parcely č. XXX zo dňa 07.05.2008 a 20.05.2008, v ktorej sa títo dohodli na tom, že parcelu č. XXX bude užívať žalobkyňa, a X. S. a Q. S. ako podieloví spoluvlastníci budú užívať iné parcely.

1.5 Druhý výrok napadnutého rozsudku súd prvej inštancie odôvodnil rovnako s poukazom na ustanovenia § 126 ods. 1 a § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obhliadky vykonanej na mieste samom mal preukázané, že kolíky umiestnené žalovaným na rozhraní parcely č. XXX/XX vo vlastníctve žalobkyne a parcely č. XXX v spoluvlastníckom podiele žalovaného, zasahujú do pozemku žalobkyne v rámci jej parcely č. XXX/XX. Zároveň mal túto skutočnosť preukázanú z fotodokumentácie na č.l. 169 a 170 súdneho spisu, ako aj z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného, v ktorom uviedla, že žalovaný od jari do jesene osádzal na hranici pozemkov elektrický oplôtok tvorený drevenými stĺpikmi s natiahnutým lankom napúšťaným jednosmerným prúdom výlučne z dôvodu ochrany úrody pred zverou. Obranu žalovaného, ktorý poukázal na § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka a že výkon takéhoto práva na vydanie veci je v rozpore s dobrými mravmi, súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú. Ohľadom § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie konštatoval, že výkon práva aký vykonáva žalovaný t.j., že počas celého vegetačného obdobia od jari do jesene osádza na hranici pozemkov elektrický oplôtok, nie je tým, čo má na mysli ustanovenie § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Takéto obmedzenie vlastníckeho práva bez akejkoľvek náhrady súd prvej inštancie považoval za neprípustné, keďže by neprimerane zvýhodňovalo jedného vlastníka na úkor druhého vlastníka (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22Cdo/3429/2007 zo dňa 27.11.2008). Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný nepreukázal, že žiadnym iným spôsobom nemôže predmetnú parcelu obhospodarovať a že neexistujú také mechanizmy, ktoré by mu túto parcelu umožnili obhospodarovať iným spôsobom.

1.6 Tretí výrok napadnutého rozsudku súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobkyňa logicky zdôvodnila, z akého dôvodu podľa nej predmetné kolíky boli odstránené práve žalovaným. Správanie žalovaného nemôže ospravedlniť tá skutočnosť, že žalovaný sa domnieval, že predmetná parcela je (resp. bola) pôvodne v jeho vlastníctve resp. jeho právnych predchodcov, keďže minimálne od začatia tohto sporu si mal a musel byť vedomý, že predmetná parcela nepatrí jemu, resp. jeho právnym predchodcom. Vo vzťahu k obrane žalovaného, že on kolíky neodstránil, súd prvej inštancie poukázal na § 151 ods. 2 C.s.p.. Žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, že z akého dôvodu on tieto kolíky neodstránil, resp. z akého dôvodu ho žalobkyňa označila ako za osobu, ktorá tieto kolíky odstránila a ani nepoukázal na to, že kto asi mohol predmetné kolíky odstrániť. Na základe preukázaných dôkazov v ich celkovom kontexte, ako aj na základe správania sa samotného žalovaného, súd prvej inštancie dospel k záveru, že k odstráneniu kolíkov došlo žalovaným. Výšku škody v sume 236,-Eur mal súd prvej inštancie preukázanú.

1.7 Pokiaľ súd prvej inštancie nevykonával navrhované dôkazy, a to výsluchy svedkov X. O. a X. Q., vo vzťahu k svedkovi X. O. (synovi žalovaného) súd prvej inštancie nepristúpil z dôvodu, že medzi

žalobkyňou a žalovaným nedošlo k rozdielnemu popretiu skutočností ohľadom vykonávania jarnej orby na pozemku žalovaného v roku 2007. Rovnako nepristúpil k výsluchu svedka X. Q. z dôvodu, že ozrejmienie skutočností akým spôsobom dochádzalo v minulosti k užívaniu pozemkov medzi právnymi predchodcami účastníkov, nebolo spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu.

1.8 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a v spore úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100%. Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), e), f), h) C.s.p., tvrdil tak, že neboli splnené procesné podmienky; že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach tvrdil, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny a nezákonný. Skutkové tvrdenia, ktorými žalobkyňa odôvodňovala dôvodnosť pôvodných žalobných petitov ostali v priebehu celého konania výlučne v štádiu nepreukázaných tvrdení žalobkyne. Skutkové okolnosti popisované žalobkyňou ani nemohli byť preukázané, nakoľko tieto sa nezakladajú na pravde. Na parcele č. XXX a č. XXX nikdy nebola priekopa, jedná sa o ornú pôdu a lúku. Povrchová voda tiekla časťou nazývanou „potok“, jedná sa o prírodný úvoz zarastený krovím a koncom parciel č. XXX a č. XXX, kde bola lúka. Ešte otec žalobkyne počas hospodárenia Jednotného roľníckeho družstva a Štátneho majetku chodil odrážať povrchovú vodu, narušil trávnatý porast na parcelách č. XXX a č. XXX, čím tam vznikol výmole hlboký približne 150 cm a veľkej šírky, ktorým sa preháňal družstevný dobytok. Po zániku Štátneho majetku dostal žalovaný pôdu späť do užívania a z tohto dôvodu ju chcel uviesť do pôvodného stavu, čím by odstránil škody, ktoré na pôde vznikli v dôsledku konania otca žalobkyne. Do pozemkov na parcelách č. XXX a č. XXX vôbec nezasiahol a nezasahuje. Výmole, ktoré žalobkyňa opisuje v žalobe, vznikli vyoraním brázdy rodinou žalobkyne, ktorú urobili pod pozemkom žalobkyne. Tvrdil, že na parcele č. XXX a č. XXX žiadnu priekopu nezavozil, preto nemá čo uvádzať do pôvodného stavu. Nevytrhol žiadny lomový bod, hranice pozemkov pozná, a preto ich nepotrebuje dať vytýčiť.

2.2 Odvolateľ tiež namietal, že žalobkyňa zobrala žalobu v časti späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť, s čím sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal. Opakovane pripustené zmeny žaloby skutkovo zdôvodnené neboli, z ktorého dôvodu považoval napadnutý rozsudok za nezákonný, pretože sa nezaoberal dôvodnosťou naposledy zmenených žalobných petitov, teda tých, o ktorých okresný súd rozhodol.

2.3 Vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozsudku odvolateľ uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by vnášal na predmetný pozemok odpad, jediné, čo bolo konštatované pri obhliadke vykonanej súdom v mesiaci máj 2017, bola skutočnosť, že 30 až 50 cm, teda tesne za hranicou pozemku žalobkyne, sa nachádza kôpka konárov. Právne odôvodnenie rozsudku nemá oporu v zákone, pretože zákonodarca pri aplikácii § 126 Občianskeho zákonníka mal na mysli určite takú intenzitu zásahu, ktorý by odôvodňovala poskytnutie ochrany súdom. V prírode pôvodne neboli znateľné hranice v teréne a kôpky konáriny vo vzdialenosti 30 cm za hranicou pozemku žalobkyne - odstránená počas obhliadky súdu v máji 2017, teda v čase rozhodnutia okresného súdu už neexistujúca, neodôvodňuje poskytnutie ochrany žalobkyni napadnutým výrokom rozsudku. Žiadne skutkové tvrdenie žalobkyne nepreukazujú, že by v prejednávanej veci boli splnené podmienky na aplikáciu § 127 Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo preukázané, že by nad mieru primeranú pomerom, alebo vážne ohrozoval výkon práv žalobkyne.

2.4 K druhému výroku napadnutého rozsudku žalobca uviedol, že súd prvej inštancie jednostranne vyhodnotil žalobkyňou tvrdené, ničím nepreukázané skutkové okolnosti v prospech žalobkyne a žiadnym spôsobom neprihliadol na preukázané skutkové tvrdenia žalovaného. Pozemok žalovaného bol užívaný od nepamäti, minimálne 200 rokov tak, že hranica tohto pozemku na strete s pozemkom žalobkyne, bola mierne do oblúka. Poukázal na § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V čase okresným súdom vykonanej obhliadky v mesiaci máj 2017, tri kolíky elektrického oplôtku zasahovali do pozemku žalobkyne a to

práve len v tej časti, kde na rozdiel od pôvodnej oblúkovej hranice, bola vytýčená spojnica priama. Jediné z dôvodu, aby mohla byť orná pôda žalovaného riadne zoraná, došlo k posunutiu oplôtky za hranicu pozemku žalobkyne v minimálnom, nutnom rozsahu. Oplôtky s jednostranným elektrickým prúdom slúžil výlučne na ochranu úrody na pozemku žalovaného pred škodou spôsobenou zvieratami. Na jar 2018 pri osádzaní elektrického oplôtky, tento už nezasahoval do pozemku žalobkyne.

2.5 Odvolateľ tvrdil, že svojim konaním žalobkyne nespôsobil žiadnu škodu, žiadna škoda žalobkyne ani nehrozila, zásah do jej majetkových práv nebol intenzity odôvodňujúcej poskytnutie súdnej ochrany. Mal za to, že takýmto výkonom práva by došlo k rozporu s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

2.6 Ohľadom tretieho výroku napadnutého rozsudku uviedol, že už v priebehu konania namietal splnenie atribútov nároku žalobkyne na náhradu škody, a to preukázanie príčinnej súvislosti konania žalovaného so škodou žalobkyne. Žalobkyňa ničím nepreukázala, že žalovaný jej spôsobil škodu. Žalobkyňa vierohodne nepreukázala, že vôbec niekto odstránil vytyčovací kolík, nepreukázala, či bol odstránený jeden kolík alebo viacero kolíkov, a či vôbec bolo nutné, aby žalobkyňa opätovne dávala vytyčovať hranice svojho pozemku. Vzhľadom na uvedené bol toho názoru, že súd prvej inštancie mal s poukazom na článok 5 C.s.p. v spojení s § 138 C.s.p. žalobu ako zjavne nedôvodnú zamietnuť.

2.7 Výrok o nároku na náhradu trov konania odvolateľ považoval za nepreskúmateľný a nezákonný. Súd prvej inštancie v ňom nezohľadnil čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou, teda nerozhodol v súlade so zásadou pomeru úspechu sporových strán.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozsudku uviedla, že od podania žaloby nemenila skutkové tvrdenia a počas celého konania poukazovala na rovnaké dôkazy, ktorými odôvodňovala žalobný nárok a preukazovala, že žalovaný svojou poľnohospodárskou činnosťou od roku 2007, ktorej cieľom je hospodárske využitie pozemkov na parcele č. XXX, bez právneho dôvodu zasahuje do jej vlastníckeho práva. Žalovaný za účelom čo najviac hospodársky zhodnotiť pozemok, ktorý vlastní a užíva (parcely č. XXX), úmyselne materiálne a technicky zasahoval a menil charakter a vlastnosti pozemku vo vlastníctve žalobkyne (parcely č. XXX), pričom dlhodobá činnosť žalovaného sa prejavila aj terénnymi zmenami na predmete vlastníctva žalobkyne. Ochrana vlastníckeho práva, ktorého sa ako vlastníčka parcely č. XXX domáha, jej vyplýva z ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka.

3.1 Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobkyňa uviedla, že žalovaný jej svojou činnosťou znemožnil prístup a užívanie časti predmetu v jej vlastníctve založením elektrického oplatenia na jej pozemku, a to bez právneho dôvodu. Žalovaný obhospodaruje pôdu vo vlastníctve žalobkyne, na ktorej realizuje orbu a výsadbu v priebehu hospodársky aktívnej časti roka a to za elektrickým oplatením umiestneným na pozemku žalobkyne, pričom hranice pozemkov žalobkyne a žalovaného sú v teréne zamerané a zreteľné. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/1485/2005 zo dňa 20.09.2005. Bola toho názoru, že obsah ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka je možné uplatniť v situácii, keď neoprávnený zásah do vlastníckeho práva už nastal a pretrváva, alebo hrozí jeho opakovanie. Žalovaný udržiava protiprávny stav počas celého súdneho konania, v roku 2018 užíval parcelu vo vlastníctve žalobkyne do 08.12.2018, kedy účelovo odstránil elektrické oplatenie z parcely č. XXX/XX a to v termíne bezprostredne pred konaním vytyčenia pojednávania vo veci dňa 11.12.2018. Žaloba v tejto časti smeruje k vylúčeniu opakujúcej sa protiprávnej situácie, kedy žalovaný bez právneho dôvodu užíva vec vo vlastníctve žalobkyne v priebehu poľnohospodárskej sezóny, pričom nie je vylúčený jeho aktívny zásah v počas celého roka.

3.2 Pokiaľ súd prvej inštancie žalobkyne priznal uplatnený nárok na náhradu škody zdôraznila, že vo vzťahu k tretiemu výroku napadnutého rozsudku uviedla, že od roku 2006 mala v teréne vytýčené hranice pozemkov na parcele č. XXX/XX, označené ako lomové body v teréne v mieste susediacom s parcelou č. XXX, na základe vytyčovacieho výkresu zo dňa 11.10.2006, autorizačne overeným H.. Q. W.. Poukázala na § 127 ods. 3, § 420 ods. 1, 3 a § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka. Právna zástupkyňa žalobkyne listom zo dňa 03.09.2013 vyzvala žalovaného na opätovné vytyčenie hranice pozemkov na náklady žalovaného. Žalovaný výzve nevyhovel. Žalobkyne opätovným vytyčením lomových bodov hranice pozemku v teréne vznikla škoda vo výške 236,- Eur v priamej súvislosti s konaním žalovaného.

4. Žalovaný v replike uviedol, že nenaváža žiadny odpad na parcelu žalobkyne č. XXX. Terénne zmeny boli spôsobené geologickým procesom, ako aj klimatickými, predovšetkým hydrologickými vplyvmi, teda nie jeho činnosťou. Súdu prvej inštancie uniklo, že skutkové tvrdenia vzťahujúce sa na pôvodný žalobný petít zostali nezmenené. Žalovaný nikdy v priebehu konania neuviedol, že by navážal odpad na sporný pozemok, pričom skutkové okolnosti tvrdené v žalobe v pôvodnom znení sa týkali medze, resp. priekopy. Z uvedeného vyplýva, že nie je naplnený základný atribút ochrany vlastníckeho práva v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka, a to preukázanie vlastníckeho práva k pozemku, ktorý medzu, priekopu tvorí. Uviedol, že nikdy neužíval a nemal žiadny hospodársky prínos z tej časti parcely, ktorá je vyznačená vo vytyčovacom nákrese. Mobilný elektrický oplôtok, ktorý troma kolíkmi zasahoval v mesiaci máj 2017 počas obhliadky na mieste samom, za hranicu jeho môjho pozemku, odstránil po zbere úrody na jeseň 2017. Od uvedeného času elektrický oplôtok nepresahuje za hranice jeho pozemku. Z uvedeného dôvodu nepovažoval tvrdenie žalobkyne o tom, že uvedený stav trvá, za pravdivé.

5. Žalobkyňa sa k replike žalovaného nevyjadřila.

6. Ďalšie relevantné vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v prvom, druhom a treťom výroku podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo štvrtom výroku zmenil tak, že žiadnej zo strán náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

7.1 V zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7.2 V zmysle § 388 odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podaným návrhom, ktorého zmenu okresný súd naposledy pripustil uznesením č.k. 8C/84/2014-187 zo dňa 15.03.2018 (predtým uznesením č.k. 8C/84/2014-74 zo dňa 15.12.2015), domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vnášania odpadu rôzneho pôvodu a druhu na parcelu č. XXX, zapísanej na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne v podiele 1, zdržať sa užívania časti parcely č. XXX/XX, zapísanej na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne v podiele 1/1 a súčasne neoprávnene užívanú časť parcely vydať žalobkyni do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 236,- Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Podaním zo dňa 09.11.2018 žalobkyňa spresnila druhý žalobný návrh tak, že žalovanému žiadala uložiť povinnosť zdržať sa užívania parcely č. XXX/XX, na ktorej má žalovaný umiestnené zariadenie tzv. elektrické oplotenie za hranicou parcely označenou v teréne podľa vytyčovacieho náčrtu vypracovaného dňa 22.05.2017 H.. V. V., autorizačne overeného H.. O. W. a súčasne je povinný túto časť parcely vypratať a to odstránením tohto elektrického oplotenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

9.1 V zhode so závermi súdu prvej inštancie mal aj odvolací súd z predložených listov vlastníctva za preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou parcely č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/X, XXX/X, XXX/X (LV č. XXX, k.ú. Z. O.); je podielovou spoluvlastníčkou parcely č. XXX v podiele 1/2 k celku (LV č. XXX, k.ú. Z. O.) a zároveň mal za preukázané, že v dohode uzavretej dňa 07.05.2008 a 20.05.2008 sa žalobkyňa, X. S. a Q. S., t.j. spoluvlastníci parcely č. XXX, dohodli na tom, že parcelu č. XXX bude užívať žalobkyňa,

a X. S. a Q. S. ako podieloví spoluvlastníci budú užívať iné parcely. Vlastníctvo žalovaného k parcele č. XXX v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 2/9-tiny, susediacej s parcelou žalobkyne č. XXX vyplýva z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. Z. O..

10. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania aplikoval rovnaké ustanovenia občianskeho zákonníka, aké aplikoval súd prvej inštancie. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

10.1 Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

10.2 Podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozil výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikáť na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

10.3 Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, vlastníci susediacich pozemkov sú povinní umožniť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na svoje pozemky, prípadne na stavby na nich stojace, pokiaľ to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susediacich pozemkov a stavieb. Ak tým vznikne škoda na pozemku alebo na stavbe, je ten, kto škodu spôsobil, povinný ju nahradiť; tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

10.4 Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11. Vlastnícke právo možno chrániť nielen žalobou podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, ale aj (predovšetkým) vlastníckou žalobou podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Žaloba z imisií predstavuje osobitný druh zapieracej žaloby, pričom ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za osobitnú úpravu vo vzťahu k ustanoveniu § 126 Občianskeho zákonníka. Imisiami (zásahmi) sa rozumie prenikanie určitých účinkov (z činnosti alebo z nečinnosti vlastníka) z jednej nehnuteľnosti na druhú (susednú) nehnuteľnosť.

11.1 Právna úprava obsiahnutá v § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozlišuje jednotlivé druhy vlastníckych žalôb a to žalobu na vydanie veci a žalobu zapieraciu (negatívnu). V danom prípade ide o zapieraciu žalobu (prvý žalobný petit), ktorou sa vlastník domáha ochrany proti tomu, kto do jeho práva neoprávnene zasahuje a súčasne o žalobu na vydanie veci (druhý žalobný petit), ktorou sa vlastník domáha ochrany proti tomu, kto neoprávnene jeho vec zadržíava. Ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka poskytuje vlastníčkovi ochranu pred akýmkoľvek neoprávneným (priamym) zásahom do jeho vlastníckeho práva. V zmysle uvedeného ustanovenia sa môže vlastník domáhať predovšetkým zdržania sa konania, ktorým tretia osoba neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva, rovnako ako sa môže domáhať aj odstránenia závadného stavu, ktorý bol takýmto neoprávneným zásahom spôsobený. Pri neoprávnenom zásahu, proti ktorému žaloba smeruje, sa nevyžaduje, aby išlo o zásah „nad mieru primeranú pomerom“, tak ako je to u vlastníckej žaloby v zmysle § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozhodujúca je už samotná protiprávnosť (nedovolenosť) zásahu.

12. Odvolanie proti výrokom rozsudku okresného súdu, ktorým tento rozhodol vo veci samej, nie je dôvodné.

Námietky žalovaného uvedené v odvolaní, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania, resp. s ktorými by sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal a nevysporiadal už súd prvej inštancie.

12.1 Odvolacou námietskou bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyňa zobrala v časti žalobu späť a žiadala konanie zastaviť. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žaloba bola podaná za účinnosti predošlého procesného predpisu, Občianskeho súdneho poriadku, dňa 27.11.2013. Podľa pôvodného žalobného petitu sa žalobkyňa domáhala nasledovného rozhodnutia súdu:

1/ súd ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa navážania akéhokoľvek ekologického a neekologického odpadu akéhokoľvek druhu do priekopy nachádzajúcej sa na parcele registra „E“ KN parc.č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX a parcely registra „E“KN parc. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX a do prepadliny zeminy nachádzajúcej sa na parcele registra „E“KN parc. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX.

2/ súd ukladá žalovanému povinnosť odstrániť všetok navožený ekologický a neekologický odpad akéhokoľvek druhu z priekopy nachádzajúcej sa na parcele registra „E“KN parc. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX a parcely registra „E“KN parc. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX a z prepadliny zeminy nachádzajúcej sa na parcele registra „E“KN parc. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX.

3/ Súd ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa odstraňovania geodetom vyznačených lomových bodov hraníc pozemkov označených v teréne železnou tyčou a to hraníc parciel:

- Registra „C“KN parc. č. XXX/XX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX s parcelou registra „E“KN parc. č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX a hraníc parciel:

- Registra „C“KN parc. č. XXX/XX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX, s parcelou registra „C“KN parc. č. XXX/X nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX a s parcelou registra „E“KN parc.č. XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX.

12.2 Návrh na pripustenie zmeny návrhu zo dňa 05.11.2014 (č.l. 40 spisu) súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 05.11.2014 nepripustil. Ďalší návrh na pripustenie zmeny návrhu zo dňa 27.3.2015 (čl. 46 spisu) okresný súd uznesením č.k. 8C/84/2014-52 zo dňa 13. apríla 2015, pripustil. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie považoval predpoklady pre pripustenie zmeny návrhu (§ 95 ods. 2 O.s.p.) za splnené, výsledky dovtedajšieho konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. V konečnom dôsledku išlo o precizovanie miesta, na ktoré mal žalovaný navážať odpad, ktorého konania žalobkyňa navrhovala, aby sa zdržal a navezený odpad odstránil (podľa polohopisného plánu H.. V. V.). Ďalší návrh na pripustenie zmeny návrhu žalobkyňa doručila okresnému súdu dňa 13.10.2015; súd prvej inštancie uznesením č.k. 8C/84/2014-74 zo dňa 15. decembra 2015 zmenu návrhu pripustil; je zrejmé, že zmenou návrhu žalobkyňa upresnila špecifikáciu miesta, ktoré má byť zavázané odpadom, a to podľa zamerania Ing. P. Q..

12.3 Súd prvej inštancie napokon v dôsledku návrhu na pripustenie zmeny návrhu zo dňa 25.10.2017 a upresneného podaním doručeným okresnému súdu dňa 09.03.2018 uznesením č.k. 8C/84/2014-187 zo dňa 15. marca 2018 pripustil zmenu žaloby tak, že petit bude znieť nasledovne:

1/ súd ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa vnášania odpadu rôzneho pôvodu a druhu na parcelu registra „E“KN č.XXX nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č.XXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 1/2,;

2/ súd ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa užívania časti parcely registra „C“ KN č. XXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere 3.074 m², vedenej Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor, nachádzajúcej sa v okrese Zvolen, v obci Z. O., katastrálne územie Z. O., zapísanej na LV č. XXX vo vlastníctve žalobkyne v podiele 1/1 a súčasne neoprávnené užívanú časť parcely vydať žalobkyni do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3/ súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 236,- Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

12.4 Z podania žalobkyne zo dňa 25.10.2017 (doplneného dňa 09.03.2018) vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala nielen pripustenia zmeny návrhu, ale v časti brala žalobu späť. Zmena žaloby (tak ako čiastočné späťvzatie) je dispozičným úkonom žalobcu (tu žalobkyne). Niet sporu o tom, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala zmeneným návrhom, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu (náhrade) škody, ide o kvalitatívnu zmenu návrhu, žalobkyňa sa týmto návrhom domáhala aj iného práva, ako v pôvodnej žalobe (náhrady škody).

12.5 Pokiaľ sa žalobkyňa pôvodne domáhala aby sa žalovaný zdržal vnášania rôzneho odpadu a užívania časti parcely, odvolací súd vyvodil, že v tejto časti ide o precizáciu pôvodného návrhu v dôsledku vykonaného dokazovania a obsahu stranami sporu predloženými listinami, a to bez toho, aby bolo potrebné žalobu brať v časti späť a v späťvzatej časti konanie zastaviť. Bez ohľadu na označenie podania (čiastočné späťvzatie) v jeho komplexnosti ide (iba) o návrh na pripustenie zmeny žaloby; súd podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Nevznikol tak dôvod na taký procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý by mal za následok rozhodnutie o zastavení konania v časti pôvodne uplatneného nároku.

13. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dal odpovede prakticky na všetky odvolacie námietky žalovaného. Tvrdenie žalovaného o tom, že na parcele č. XXX a č. XXX nikdy nebola priekopa neobstojí, pretože inak by sa, tak ako to sám tvrdil, nesnažil vyrovnať pozemok z dôvodu zamedzenia odplavovania ornice zo svojej parcely. Okresný súd poukázal na vykonaným dokazovaním zistené skutkové okolnosti, na ktorých založil napadnuté rozhodnutie a poukázal na konkrétne dôkazy z ktorých zistil, že k vnášaniu materiálu (aj) na pozemok žalobkyne došlo. Konkrétne poukázal na závery vyplývajúce z ohliadky, vyhlásenia Q. S. ale najmä vychádzal aj z vyjadrení samotného žalovaného, ktorý priznal zavážanie strže biologickým odpadom. Nemožno opomenúť ani dôvod, pre ktorý to žalovaný robí a to je vyrovňovanie terénu z dôvodu zamedzenia odplavovania ornice z jeho pozemkov. Navážanie odpadu rôzneho druhu potvrdil na pojednávaní konanom dňa 27.05.2015, ako aj vo vyjadrení zo dňa 20.04.2016 aj samotný žalovaný. Správanie žalovaného nemôže ospravedlniť tá skutočnosť, že sa domnieval, že predmetná parcela bola pôvodne v jeho vlastníctve; minimálne od začatia sporu si mal byť vedomý a musel byť vedomý toho, že predmetná parcela č. 157 mu nepatrí. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by sa na zavážaní strže so žalovanou dohodol a ani nepreukázal, že by dochádzalo k odplavovaniu ornice z jeho parcely a ani to, že odplavovaniu ornice je možné zabrániť len zásahom do vlastníckeho práva žalobkyne a to navázaním odpadu na časť jej parcely. S poukazom na stav, aký mali nehnuteľnosti v čase, keď vlastnícke právo k nim nadobudol žalovaný, nemožno dôvodne argumentovať konaním otca žalobkyne, ku ktorému malo dôjsť ešte za existencie jednotného roľníckeho družstva a štátneho majetku (ktorí na predmetných nehnuteľnostiach mali hospodáriť). Konanie žalovaného tak nemožno charakterizovať inak, ako konanie, ktorým do vlastníckeho práva žalobkyne zasahuje, a koná tak bez dohody so žalobkyňou ako vlastníčkou (podielovou spoluvlastníčkou) nehnuteľnosti.

13.1 Ak odvolateľ uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by na pozemok žalobkyne vnášal odpad, odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené závery okresného súdu, ktorý vnášanie odpadu (aj) na pozemok žalobkyne vyvodil a nemožno opomenúť ani tvrdenie žalovaného, že tak robí dlhodobo ako aj, že mieni v takomto postupe pokračovať (aby zabránil splavovaniu ornice z jeho pozemkov). Pri takto zistenom skutkovom stave možno uzavrieť, že stav zavážania strže javí znaky trvalosti a práve táto skutočnosť nasvedčuje dôvodnosti aplikácie ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka, ako ho správne aplikoval súd prvej inštancie vo vzťahu k prvej výrokovej vete.

14. Vo vzťahu k druhému výroku napadnutého rozhodnutia okresného súdu odvolateľ nad rámec súčasného právneho stavu poukazuje na historický spôsob užívania pozemkov žalovaného a žalobkyne. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil obranu žalovaného ohľadom aplikácie § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako neopodstatnenú. Uvedené ustanovenie umožňuje dva dôvody vstupu na susedný pozemok a to vstup na nevyhnutnú údržbu susediacich stavieb a pozemkov a vstup

na nevyhnutnú dobu v rámci potreby obhospodarovania susediacich pozemkov a stavieb. Konanie žalovaného spočívajúce v osádzaní elektrického oplotenja každoročne od jari do jesene nespadá ani pod jeden z dôvodov uvedených v § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že takéto obmedzenie vlastníckeho práva bez akejkoľvek náhrady nie je prípustné, nakoľko by neprímerane zvýhodňovalo žalovaného na úkor žalobkyne. Žalovaný v odvolaní potvrdil, že v čase okresným súdom vykonanej obhliadky v mesiaci máj 2017, tri kolíky elektrického oplotenja zasahovali do pozemku žalobkyne z dôvodu, aby mohla byť zoraná orná pôda na parcele žalovaného. Žalovaný osádzaním elektrického oplotenja jednoznačne znemožnil žalobkyni prístup a užívanie časti parcely v jej vlastníctve. Žalovaný tvrdenie o tom, že na jar 2018 pri osádzaní elektrického oplôtku, tento už nezasahoval do pozemku žalobkyne, nepreukázal. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/1485/2005 zo dňa 20.09.2005, v ktorom Najvyšší súd ČR konštatoval, že „zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie vlastníka zo strany rušiteľa trvá, resp. pokračuje, alebo tam, kde síce už prestalo, avšak existuje reálne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti.“

15. Odvolací súd prisviedča žalovanému, že súd prvej inštancie vo vzťahu k prvému a druhému výroku napadnutého rozhodnutia nesprávne poukázal na § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> (v danom prípade nejde o nepriamy zásah do vlastníckeho práva), uvedená skutočnosť však nemala vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže aplikácia ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka bola správna a dôvodná. Rozpor výkonu vlastníckeho práva žalobkyne s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) odvolací súd nezistil.

16. Pokiaľ súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 23,-Eur titulom náhrady škody v dôsledku potreby opätovného vytýčenia hraníc pozemkov odvolací súd poukazuje na obsah súdneho spisu, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňa dala opätovne vytýčiť lomové body jednotlivých parciel, za toto vytýčenie zaplatila sumu 236,- Eur. Podľa tvrdenia žalobkyňa lomové body parciel boli odstránené žalovaným z dôvodu, že tento sčasti sporné parcely užíva. Tvrdenie odvolateľa o tom, že žalobkyňa vierohodne nepreukázala, že vôbec niekto odstránil vytyčovacie kolík, či bol odstránený jeden kolík alebo viacero kolíkov, a či vôbec bolo nutné, aby žalobkyňa opätovne dávala vytyčovať hranice svojho pozemku, neobstojí. Z vyjadrení žalovaného vyplýva, že nie len fakticky ale aj reálne nerešpektoval hranice medzi pozemkom žalobkyne a pozemkom žalovaného tým, že pri hospodárení so svojím pozemkom užíval aj pozemok žalobkyne (minimálne v rozsahu ohradzovacieho plôtku). Aj na pojednávaní dňa 27.05.2015 žalovaný namietol podľa jeho názoru zle určená hranice pozemkov. Tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný odstránil vytyčovacie kolík (resp. kolíky) a rovnaký záver súdu je tak súladný s vykonaným dokazovaním; dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Niet pochybností o tom, že hranice pozemkov boli v prírode vytýčené; žalobkyňa tvrdila, že došlo k odstráneniu vytyčovacieho kolíka (čo žalovaný nepoprel), žalovaný bol osobou, ktorá spochybnila vyznačené hranice pozemkov. Za takto zisteného skutkového stavu sa konanie žalobkyne, ktorá zadala vytýčenie hranice pozemkov relevantnému subjektu, javí ako dôvodné a k takémuto postupu došlo v dôsledku spochybnenia hraníc pozemkov priamo žalovaným. Odvolací súd v zhode so závermi súdu prvej inštancie nemal pochybnosť o dôvodnosti aj uplatneného nároku na náhradu škody; žalovaný v konečnom dôsledku ani netvrdil iný skutkový stav a teda neoznačil inú osobu, ktorá by mohla vytyčovacie kolíky odstrániť a zároveň práve žalovaný bol osobou, ktorá hranice pozemkov v prírode spochybňovala a v časť pozemku vo vlastníctve žalobkyne aj neoprávnene užívala.

16.1 Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčiny vzniku škody existuje skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája. Vzhľadom na správanie žalovaného, ktorý nesporne zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne (navázaním konáriny a osádzaním dreveného oplôtku), okresný súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy v ich celkovom kontexte tak, že k odstráneniu lomových bodov došlo žalovaným. Žalovaný neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by jeho všeobecné popretie s poukazom na § 151 ods. 2 C.s.p. činili účinné.

17. Žalovaný podané odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.), keď namietal dôvodnosť aplikácie ustanovení § 126 a § 127 Občianskeho zákonníka

na prejednávanú vec; právne posúdenie veci považuje odvolací súd za správne, pri výhrade uvedenej v bode 15 tohto rozsudku.

18. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní poukázal aj na ďalšie ustanovenia zakotvujúce odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), e), f) C.s.p.), tieto v obsahu odvolania žiadnym spôsobom konkrétne nešpecifikoval, preto sa nimi odvolací súd nad rozsah skúmania splnenia procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.) pri rozhodovaní o podanom odvolaní nezaoberal.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvom, druhom a treťom výroku ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

20. Odvolanie žalovaného proti výroku o trovách konania je však, čo to správnosti napadnutého výroku, dôvodné. Aj keď odvolací súd neakceptoval tvrdenia žalovaného o potrebe rozhodnúť o čiastočnom späťvzati a jeho vzťahu k dôvodnosti nároku na náhradu trov konania (bod 12.5 tohto rozsudku), prihliadol na skutočnosť, že dĺžka súdneho konania a s tým spojený počet úkonov súdu a strán sporu nevyhnutne súvisel (aj) s opakovanými návrhmi žalobkyne na pripustenie zmeny návrhu podľa výsledkov čiastkového dokazovania, ohliadky a argumentácie (aj) žalovaného. V týchto skutočnostiach odvolací súd videl dôvody hodné osobitného zreteľa ako predpoklad pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého súd výnimočne náhradu trov konania neprizná. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok o nároku na náhradu trov konania aplikujúc ustanovenie § 388 zmenil a podľa § 257 C.s.p. stranám sporu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).